

อนุสาร

จดหมายเหตุ

ISSN 0125-2461 ปีที่ 27 ฉบับที่ 282 ธันวาคม 2544

ศูนย์บรรณสารและการพัฒนา

Library and Information Center NIDA

วิชาการ

สวัสดีปีใหม่ 2545

HAPPY NEW YEAR 2002

- โครงการมหกรรมดนตรีเพื่อสันติภาพ
แห่งโลกในประเทศไทย
- กลยุทธ์การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้
ในระดับปริญญาตรี
- THE NEW UNIVERSITY : GLOBALISATION
AND THE BORDERLESS WORLD OF LEARNING

อุดมศึกษา

เอกสารเผยแพร่ ของ ทบวงมหาวิทยาลัย

สารบัญ

เรื่อง	หน้า	ที่ปรึกษา	
<ul style="list-style-type: none"> โครงการมทรรณดนตรีเพื่อสันติภาพ แห่งโลกในประเทศไทย กลยุทธ์การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ ในระดับปริญญาตรี THE NEW UNIVERSITY: GLOBALISTION AND THE BORDERLESS WORLD OF LEARNING ประมวลภาพภารกิจผู้บริหาร เชิญชวนเผยแพร่ผลงานวิจัย 		<p>ศ. วรเดช จันทรส รศ.สงคราม เหลืองทองคำ นายสุชาติ เมืองแก้ว ศ.สมศักดิ์ จักรไพวงศ์ นางพัชรี พิทยชวา</p> <p>บรรณาธิการ นางกมล ศรีประสาน</p> <p>กองบรรณาธิการ นางสาวปิยาณี วิริยานนท์ นายบุญพล อุ่นจินตามณี นางสาวจรินทร์ ธนาติลปกุล นางปราณี ชื่นอารมณ์ นางสาวสุลักร ภูบุญเจริญไชย นายพรชัย สิทธิบัณฑิต นายบุญคง สีเสน นายจรัส เล็กเกาะทวด นายอุดมศักดิ์ ศรีแก้ว นายวิรัตน์ มานะมูติ นายประมวลศักดิ์ เจริญยิ่ง</p>	

โครงการมทกรรมดนตรีเพื่อสันติภาพแห่งโลกในประเทศไทย

หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยเป็นประชาคมหนึ่งในมนุษยชาติที่มีสันติภาพและสันติสุขเป็นเอกลักษณ์มาอย่างยาวนาน ประชาคมทั่วโลกเมื่อกล่าวถึงประเทศไทยจะมีนัยหมายถึงความโอบอ้อมอารี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ความมีน้ำใจอันงดงามต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน บนใบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใสอยู่เป็นนิจ ในภาวะปัจจุบัน "สันติภาพ" เป็นสิ่งที่มนุษยชาติต้องการอย่างมาก เพื่อให้เกิดภาวะสงบสุขปลอดภัย และมวลมนุษยชาติอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ประเทศไทยจึงควรจะเป็นประชาคมที่แสดงบทบาทในการผลักดันให้เกิดกระแสสันติภาพขึ้นในโลก สื่อที่จะสร้างสันติภาพให้เกิดขึ้นได้อย่างมีพลังอย่างดีที่สุดย่อมได้แก่ ดนตรี ดังนั้นการจัดมทกรรมดนตรีเพื่อสันติภาพโลก จึงน่าจะเกิดขึ้นในประเทศไทย

จากเหตุผลข้างต้น ทบวงมหาวิทยาลัยพิจารณาเห็นว่า ประเทศไทยมีศักยภาพทางด้านดนตรีในระดับสากล จึงได้เสนอให้รัฐบาลจัดมทกรรมดนตรีเพื่อสันติภาพแห่งโลก และประชาสัมพันธ์ไปยังนานาประเทศทั่วโลก เพื่อจุดประกายให้เกิดสันติภาพในหมู่มวลมนุษยชาติ โดยกำหนดจะจัดกิจกรรมในระดับประเทศและระดับโลก ในวันอังคารที่ 11 ธันวาคม 2544 และวันศุกร์ที่ 11 มกราคม 2545 ตามลำดับ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อแสดงให้เห็นว่าประชาคมโลกเห็นว่า คนไทยมีความสมานฉันท์และประเทศไทยเป็นดินแดนแห่งความสงบและรักสันติภาพ
2. เพื่อแสดงให้เห็นว่า ประเทศไทยสนับสนุนสันติภาพ โดยใช้ดนตรีเป็นเครื่องมือและเป็นสื่อสำคัญในการผลักดันเพื่อให้เกิดความสมานฉันท์และสันติภาพขึ้นในโลก
3. เพื่อสร้างผลงานการประพันธ์เพลงใหม่เพื่อสันติภาพ สำหรับวง Symphony Orchestra เพื่อคนทั่วโลก โดยจัดทำเป็นแผ่นเสียงเพื่อเป็นของขวัญเผยแพร่ให้กับนานาประเทศ

เป้าหมายการดำเนินงาน

1. ประชาชนคนไทยทั่วประเทศ ได้ร่วมแรงร่วมใจแสดงพลังพร้อมกันให้ทั่วโลกเห็นถึงความรักและใฝ่หาสันติภาพ

2. ประชาคมโลกได้ตระหนักถึงสันติภาพและร่วมมือผลักดันให้เกิดสันติภาพในทุกประเทศทั่วโลก โดยยุติความรุนแรงและการต่อสู้

งานกิจกรรมการพัฒน

รูปแบบกิจกรรม

จัดให้มีการแสดงสุนทรพจน์เพื่อประกาศเจตนารมณ์ การแสดงดนตรีและอ่านบทกวีที่ประพันธ์ขึ้นมาเป็นการเฉพาะเกี่ยวกับสันติภาพ ใน 2 ระดับ ได้แก่

1. กิจกรรมระดับประเทศ จัดในวันอังคารที่ 11 ธันวาคม 2544

- ณ หอประชุมใหญ่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยจะเรียน เชิญ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ รองนายกรัฐมนตรี เป็นผู้กล่าวสุนทรพจน์ ถ่ายทอดสดไปทั่วประเทศ มีการแสดงดนตรีของ เยาวชนและศิลปิน รวมทั้งการอ่านบทกวี โดยศิลปินแห่งชาติ และกวีซีไรต์ จากกลุ่มประเทศอาเซียน

- จัดกิจกรรมในกรุงเทพมหานครและทุกจังหวัดทั่วประเทศ อย่างพร้อมเพรียงกัน โดยให้กรุงเทพมหานครและแต่ละจังหวัดพิจารณารูปแบบกิจกรรมให้เหมาะสมและสอดคล้องกับกิจกรรมที่จัด ณ หอประชุมใหญ่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพื่อให้สร้างกระแสและนำไปสู่กิจกรรมที่จะจัดขึ้นในระดับโลก ใน วันที่ 11 มกราคม 2545 ต่อไป

ทั้งนี้ จะจัดทำเทปบันทึกเพลงและแผ่นซีดี ซึ่งประพันธ์เนื้อร้อง โดยศิลปินแห่งชาตินายเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ส่งไปยังทุกจังหวัดและเผยแพร่ออกอากาศโดยพร้อมเพรียงกัน รวมทั้งสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ประชาสัมพันธ์ในการเคลื่อนไหวในเขตกรุงเทพมหานครและในจังหวัดต่างๆ ทั่วประเทศด้วย

2. กิจกรรมระดับโลก ในวันศุกร์ที่ 11 มกราคม 2545 จัดขึ้น ณ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย และเผยแพร่ผ่านเครือข่ายโทรทัศน์ไปทั่วโลก โดยเชิญ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี เป็นผู้กล่าวสุนทรพจน์ และมีการแสดงคอนเสิร์ตเพื่อสันติภาพที่ประพันธ์เพลงโดยนักประพันธ์ดนตรีเอกของประเทศไทยที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล (นายสมเถา สุจริตกุล) และเชียววาทยากร (ผู้อำนวยการเพลง) ระดับโลก

จากประเทศนอร์เวย์ สำหรับนักดนตรีและนักร้องจะคัดเลือกผู้สมัครในประเทศไทยและจากทั่วโลก

กิจกรรมนี้ ถือเป็นกิจกรรมของรัฐบาลไทยที่จะเชิญชวนผู้แทนจากประเทศต่าง ๆ คณะทูตานุทูตจากทุกประเทศที่ประจำในประเทศไทย ผู้แทนจากสหประชาชาติ องค์การระหว่างประเทศ ทูตทหารทุกประเทศ ผู้แทนจากองค์กรมุสลิมทั่วโลก สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คณะรัฐมนตรี และผู้บริหารระดับสูงจากทุกกระทรวง ทบวง กรม ตัวแทนองค์กรเอกชนในระดับสากล ตัวแทนธุรกิจชั้นนำต่างๆ เข้าร่วมกิจกรรม และจะจัดทำแผ่นเสียงบันทึกเพลงดังกล่าว ส่งเป็นของขวัญไปยังทุกประเทศทั่วโลกด้วย

วิธีการดำเนินงาน

โดยที่กิจกรรมที่จัดขึ้นในครั้งนี้ เป็นกิจกรรมที่ดำเนินการในนามของรัฐบาลไทยและดำเนินการในพื้นที่ในเขตกรุงเทพมหานครและทุกภูมิภาคทั่วประเทศ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องประสานความร่วมมือจากกระทรวง ทบวง กรม และกรุงเทพมหานคร ตลอดจนหน่วยงานภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องจำนวนมากรวมทั้งผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้อง เป็นคณะกรรมการและคณะทำงาน

กลยุทธ์การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ในระดับปริญญาตรี

กลยุทธ์การปฏิรูปการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 คือ การปฏิรูปการเรียนรู้ หรือการเรียนการสอน โดยพึงเน้นให้นิสิตนักศึกษา มีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ เรียนรู้ด้วยวิธีการที่ตนถนัดและสนใจ และได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพเพื่อให้เป็นบัณฑิตที่พร้อมซึ่งความรู้ และคุณธรรม ด้วยความสำคัญของการปฏิรูปดังกล่าว ทบวงมหาวิทยาลัย ได้มอบหมายให้ศาสตราจารย์สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ เป็นประธานคณะทำงานฯ ปฏิรูปด้านการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา จากการประชุมคณะทำงานฯ เห็นพ้องต้องกันว่า การดำเนินงานของคณะทำงานฯ น่าจะใช้ฐานความคิดจาก “องค์ความรู้” สู่ “นโยบายการพัฒนาการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา” ทบวงมหาวิทยาลัยจึงได้มอบหมายให้คณะทำงานจัดทำโครงการวิจัยเอกสาร เกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษาการเทียบโอนและเทียบระดับการศึกษา การวัดและประเมินผลการเรียนระดับอุดมศึกษา กิจกรรมนิสิตนักศึกษากับการจัดการศึกษานอกระบบและการจัดการศึกษาตามอัธยาศัย การใช้แหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตในระดับอุดมศึกษา และการส่งเสริมความร่วมมือในสังคม เพื่อจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยขอความร่วมมือ

มีนักวิชาการต่าง ๆ ช่วยศึกษา วิเคราะห์ และวิจัยในประเด็นต่าง ๆ เพื่อให้เกิดแนวคิดและประเด็นในการนำเสนอในรายการเสวนาประชาพิจารณ์ต่อไป

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารแนวคิด การอภิปรายทางวิชาการ การวิเคราะห์ร่วมโดยใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาเป็นกรอบ ตลอดจนการแสดงข้อคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษา คณะผู้วิจัยจึงได้ประมวลสรุปเป็นประเด็นกลยุทธ์หลัก ๆ ในการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ในระดับปริญญาตรี ด้านต่าง ๆ ซึ่งเป็นข้อค้นพบจะแบ่งออกได้เป็น 6 ประเด็น คือ

ประเด็นกลยุทธ์ที่ 1 เกี่ยวกับผู้เรียน ควรมีการดำเนินการเพื่อให้ผู้เรียนเกิดลักษณะดังต่อไปนี้

1.1 การเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางหรือการที่ผู้เรียนเป็นสำคัญโดยที่อาจารย์ผู้สอนต้องคำนึงถึงคุณค่าที่ผู้เรียนจะได้รับเป็นหลักและเอื้อประโยชน์ต่อผู้เรียนให้มากที่สุด

1.2 มีการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนในการเรียนแบบผู้เรียนเป็นสำคัญอย่างต่อเนื่อง โดยเตรียมผู้เรียนมาตั้งแต่ระดับชั้นประถมและมัธยมศึกษา ก่อนที่จะเข้าสู่

ระดับปริญญาตรี

1.3 กำหนดคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ เพื่อนำไปสู่เป้าหมายการผลิตที่ชัดเจน และมีคุณภาพ เหมือนกับประเทศออสเตรเลีย

1.4 การปลูกฝังและพัฒนาทักษะทั้งทางด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) ด้านภาษาและด้านการสื่อสาร (Communication) ให้กับผู้เรียน

1.5 ให้กับผู้เรียนทั้งในด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต และด้านเครือข่าย

1.6 การปลูกฝังและพัฒนาทักษะทางการคิด อย่างมีวิจารณ์ญาณ (critical thinking) การคิดวิเคราะห์ (analytical thinking) การแก้ปัญหา (problem solving) เป็นต้น

1.7 ปลูกฝังให้มินิสัยในการใฝ่รู้

1.8 พัฒนาทักษะในการคัดเลือกข้อมูลโดยการ วิเคราะห์ สังเคราะห์

1.9 การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมโดยวิธีการสอดแทรกในการเรียนการสอนทุก ๆ รายวิชา นอกจากการจัด เป็นรายวิชาเฉพาะ

ประเด็นกลยุทธ์ที่ 2 เกี่ยวกับผู้สอน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 ควรลดการบรรยาย ทำหน้าที่เป็นผู้สนับสนุน ชี้แนะ (facilitators)

2.2 เน้น เข้าใจ และเห็นความจำเป็นของหลักการ ผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ

2.3 มีการกำหนดภาระงานที่เหมาะสมและชัดเจน ได้แก่ การสอนการวิจัยการให้บริการทางวิชาการและ การทำนุบำรุงส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

2.4 มีการประเมินผลการสอนของอาจารย์ โดย การเน้นการประเมินผลในเชิงสร้างสรรค์ คือเป็นการประเมิน เพื่อพัฒนาและปรับปรุงการสอนของอาจารย์ให้มี ประสิทธิภาพ

2.5 ส่งเสริมให้อาจารย์ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการ พัฒนาการเรียนการสอน โดยการกำหนดเป็นภาระงานที่

จะต้องปฏิบัติและจัดสรรงบประมาณสนับสนุนตลอดจน อำนวยความสะดวกรวมทั้งจัดหามาตรการที่จะช่วย กระตุ้นจูงใจในการดำเนินการวิจัย

ประเด็นกลยุทธ์ที่ 3 เกี่ยวกับวิธีการเรียนการสอน มีดังนี้

3.1 การเรียนการสอนที่ลดการบรรยายเน้น กิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน

3.2 มีวิธีการสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับ ธรรมชาติเนื้อหาวิชา และระดับของผู้เรียน โดยเฉพาะใน ระดับปริญญาตรี ที่เน้นการเรียนแบบมุ่งให้เกิดความคิด วิเคราะห์ วิวิจารณ์ญาณ และทักษะการแก้ปัญหา ตลอด จนทักษะในการกลั่นกรองหรือย่อย ข้อความรู้อันได้จากการ เรียนรู้

3.3 จัดกระบวนการพัฒนาทักษะในการสอนของ อาจารย์ให้สามารถดำเนินการสอนตามหลักการเรียนรู้ แบบผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ โดยการจัดโปรแกรมการพัฒนา เป็นระยะในระหว่างการทำงานรวมทั้งกำหนดเป็น นโยบายภาระงานที่อาจารย์จะต้องมีการพัฒนาเป็นช่วง ๆ

3.4 ส่งเสริมให้มีการใช้สื่อประกอบกิจกรรมการ เรียนรู้ของผู้เรียนมากขึ้นได้แก่การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ช่วยสอน (CAI) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) ได้แก่ การใช้อินเทอร์เน็ต การจัดการสอนกึ่งมหาวิทยาลัย เสมือนจริง (cyber university / home university)

3.5 จัดให้มีรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลายแก่ผู้ เรียนตามความสนใจและความถนัดทั้งในระบบ นอก ระบบ และตามอัธยาศัย ซึ่งเน้นการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ประเด็นกลยุทธ์ที่ 4 เกี่ยวกับหลักสูตร มีดังนี้

4.1 จัดหลักสูตรให้เป็นแบบบูรณาการ ได้แก่ หลักสูตรที่พัฒนารายวิชาเป็นชุดวิชา (module) มีความ ยืดหยุ่นและเป็นแบบกว้าง และมีความหลากหลาย เช่น การเพิ่มการจัดหลักสูตรนานาชาติ

4.2 เน้นในการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรในด้าน การปรับปรุงคุณภาพ และมีความทันสมัย

4.3 พัฒนาหลักสูตรให้ส่งเสริมการเรียนแบบ

บูรณาการ การประสานชีวิตจริง และการเตรียมการ
ทำงานจากประสบการณ์ตรง

4.4 การจัดตั้งสมาคมวิชาชีพเพื่อดูแลคุณภาพการสอน
การควบคุมมาตรฐานในการจัดการศึกษา เช่น แพทยสภา
สมาคมควบคุมพยาบาล สมาคมวิชาชีพครูที่ดูแลเรื่องใบ
ประกอบวิชาชีพครู สำนักงานควบคุมมาตรฐานคุณภาพ
กลางเพื่อดูแลคุณภาพ การเรียนการสอนระดับ
อุดมศึกษา

ประเด็นกลยุทธ์ที่ 5 เกี่ยวกับผู้บริหาร ดังนี้

5.1 ผู้บริหารควรมีการกำหนดวิสัยทัศน์เกี่ยวกับการ
เรียนการสอนที่ชัดเจน

5.2 มีนโยบายในการสนับสนุนทางด้านต่าง ๆ ในการ
จัดการศึกษา ตลอดจนการพัฒนาการเรียนการสอน

5.3 มีการวางแผนในการจัดการศึกษาการในกำหนด
ทิศทาง เป้าหมายวิชาการอย่างชัดเจน ตลอดจนมีการ
วางแผนประสานงานอย่างต่อเนื่องในการจัดการศึกษา
ได้แก่ แผนการเตรียมความพร้อมของผู้เรียน และความ
สอดคล้องของผู้เรียนในระดับต่าง ๆ มีการร่วมมือในการ
จัดการศึกษาตั้งแต่ระดับก่อนเรียน ระดับประถมศึกษา
ระดับมัธยมศึกษา ระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา

5.4 มีโครงการพัฒนาทักษะทางการบริหารของ
ผู้บริหารอย่างต่อเนื่องเป็นระยะ รวมทั้งการพัฒนาทักษะ
ความรู้ความเข้าใจทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT)

5.5 การบริหารจัดการควรเน้นที่คุณภาพของการ
ศึกษามากกว่าเชิงปริมาณ

5.6 จัดงบประมาณเพื่อใช้พัฒนาการเรียนการสอน
อย่างจริงจัง

กลยุทธ์ที่ 6 เกี่ยวกับสภาก্ষเขตล้อมต่างๆ และการจัดการ

6.1 เน้นการผลิตบัณฑิตและการจัดการเรียนการสอน
ในเชิงคุณภาพมากกว่าเชิงปริมาณ โดยมีระบบการ
ประกันและการตรวจสอบคุณภาพ

6.2 จัดหาและบริการ สื่อวัสดุอุปกรณ์ การเรียนการ
สอนอย่างเพียงพอ

6.3 เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน หรือการพัฒนา
ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นได้แก่ความร่วมมือกับภาคธุรกิจ
เอกชน องค์กร หรือหน่วยงานอื่นๆ ในการร่วมมือกัน
จัดการศึกษา และการผลิตบัณฑิต

6.4 การจัดตั้งเครือข่ายทางการศึกษา ได้แก่ เครือข่าย
ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาทั้งใน และต่างประเทศ การจัด
ศูนย์กลางเครือข่ายบนอินเทอร์เน็ตเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้
และข้อมูลข่าวสารระหว่างกัน

6.5 ประสานงานทุกระดับในสถาบันตั้งแต่ระดับ
นโยบายของมหาวิทยาลัยระดับคณะศูนย์ และภาควิชา

6.6 การนำ เทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) มาใช้ในการ
จัดและการเรียนการสอน

กลยุทธ์พัฒนาการสอน

การอุดมศึกษาในสหรัฐอเมริกามุ่งแสวงหา การ
พัฒนาการเรียนรู้อของผู้เรียน การให้ทรัพยากรและการ
สนับสนุนที่เพียงพอเหมาะสม จะช่วยให้เพิ่มความ
สามารถในการเพิ่มสมรรถนะ ในการเรียนรู้ของผู้เรียน โดย
มีหน่วยงานที่รับผิดชอบ เจือจางในการส่งเสริมคุณภาพ
การสอนและส่งเสริมสนับสนุนอื่น ๆ ที่ช่วยให้อาจารย์และ
นิสิตนักศึกษาสามารถพัฒนาตนเอง ให้สอนได้ดีขึ้น ให้
เรียนได้ดีขึ้น

1. การส่งเสริมการสอนของมหาวิทยาลัย

เพื่อคุณภาพของบัณฑิตมหาวิทยาลัยต้องพัฒนาการ
เรียนรู้ของผู้เรียนโดยมีเงื่อนไขที่จะต้องพิจารณาส่งเสริม
การสอนคือ (Halpern and associates, 1994)

1.1 การให้รางวัลการสอนดี

1.2 การเผยแพร่ผลงานอาจารย์สู่สาธารณะ

1.3 การมีศูนย์ทรัพยากรเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

1.4 ยอมรับผลงานด้านการวิจัยและผลงานการ
สอนเท่าเทียมกัน

1.5 เตรียมนิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในเรื่อง
การสอนระดับอุดมศึกษา

2. การพัฒนาการสอน

อาจารย์ต้องรับผิดชอบหลักในการให้นักศึกษาศึกษาเรียนรู้ การสอนปรับเปลี่ยนจากการพยายาม “ ทำให้สอนให้ครบตามสาระในหลักสูตร ” เป็น ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ (Svinicki, 1990,p7.) กระบวนการจึงไปเน้นที่ความเข้าใจว่า “ คนเราเรียนรู้ได้อย่างไรบ้างจากการเรียนรู้ที่เป็นไปได้คืออะไร ”

กระบวนการที่จะช่วยให้มีส่วนสนับสนุนการสร้างวิธีการใหม่ๆ ในการสอน เช่น

2.1 การให้ทุนการสอน

2.2 การประชุมปฏิบัติการ และการอภิปรายรายกลุ่ม

2.3 การสังเกตการสอน

2.4 การสอนจุลภาค

2.5 การพัฒนาคณาจารย์ เพื่อช่วยให้อาจารย์ปรับปรุงพฤติกรรมการสอนให้ได้ผล (Weimer 1990).

2.6 เอกสารอ้างอิง ข้อมูลการวิจัย

2.7 การใช้โปรแกรมเทคโนโลยีและการให้ความช่วยเหลือ

2.8 การมีที่ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญที่จะสร้างให้มีทรัพยากรที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทรัพยากรที่สนับสนุนจะช่วยให้อาจารย์พัฒนาการสอนในห้องเรียนได้ เช่น การเรียนแบบร่วมเรียนรู้ กรณีศึกษา การสอนผ่านทางเครือข่าย (Menges,Weimer,and Associates, 1996)

การสอนที่มีข้อมูลป้อนกลับให้ผู้เรียนการใช้ชีวิตทัศน

ยุทธวิธีนี้มีโครงสร้างที่เป็นแบบแผนมีวิจัยเป็นฐาน และการที่สามารถปรับเปลี่ยนวิธีการสอน สำหรับสาขาวิชาอื่น ๆ อีกด้วยยุทธวิธีแบบนี้ คือ รูปแบบการพัฒนาการสอน (Teaching improvement Models,Svinicki 1990)

อาจารย์ถูกเรียกร้องให้เพิ่มศักยภาพประสิทธิภาพของการสอนการทำงานเพื่อให้เกิดการเรียนรู้มากขึ้น แต่จะหารูปแบบการสอนที่สำเร็จรูป เอาไปใช้เลยได้ยากแต่ก็มีวัสดุอุปกรณ์ที่ช่วยพัฒนาการสอนมากขึ้นกว่าที่เคยเป็นมา

รูปแบบที่ อีริค (ERIC) สํารวจมาสำหรับการพัฒนาการสอนมี 6 รูปแบบ คือ

1. รูปแบบสำหรับการประเมินและการให้ข้อมูลย้อนกลับ

2. การอภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิด

3. การเผยแพร่ความรู้

4. การพัฒนาทางคลินิก

5. การสอนและการเรียน

6. การวางแผนการสอน

ในรูปแบบรวมถึงการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมคุณภาพในการสอนดังนี้ คือ

1. การประเมินในชั้นเรียน

2. สัมมนาครูผู้ยิ่งใหญ่

3. การบูรณาการแบบการสอนและการเรียน

4. การปฏิบัติการด้านทักษะการสอน

5. การควบคุมปรับการคิด (adaptive control of thinking)

6. สหสติปัญญา (multiple intelligence) และการสอน

7. การออกแบบการสอน

8. กระบวนการห้าขั้นตอนของการพัฒนาการสอน (the five-step process for improving teaching)

ประสบการณ์จากมหาวิทยาลัย

จุดมุ่งหมายของมหาวิทยาลัย ระบุในแผนของมหาวิทยาลัย คือ

1. ให้นักศึกษาศึกษาได้ประสบการณ์ที่ดีที่สุดที่จะเป็นไปได้ในสิ่งแวดล้อมทางวิจัย การทำเช่นนี้ มิใช่เพียงให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการฟังบรรยาย การสัมมนา การเรียนที่เน้นการสอนเพิ่มเติมและการจัดการสอนแบบอื่นๆ แต่ผู้เรียนจะต้องใช้ห้องสมุด การใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ เพื่อเพิ่มประโยชน์สูงสุด โดยเพิ่มการเรียนเชิงรุกและทำงานร่วมกลุ่มในที่ที่เหมาะสมผ่านทางจัดการกิจกรรมเสริมหลักสูตรและที่เกี่ยวข้องกันผ่านทาง การเรียนรู้ในช่วงที่เรียนจากสถาบันอื่น ๆ

2. ประกันว่าคุณภาพของการเรียนและการสอน

คือความตระหนักร่วมกัน (Corporate concerning)

3. ระบุความชัดเจนของการสอนที่ดี ส่งเสริมและให้รางวัลการสอนที่ดีทั่วทั้งมหาวิทยาลัย

4. ติดตามตรวจสอบคุณภาพและสถิติกลไกการประกันคุณภาพที่เหมาะสม

5. ประกันภาระงานที่เป็นจริงของผู้เรียนในทุกรายวิชา

6. สร้างบัณฑิตที่เหมาะสมกับอาชีพที่เลือก ผู้เรียนจำเป็นต้องมีทักษะความชำนาญที่สามารถทำได้งานที่ดีทำ และเป็นผู้ที่สามารถศึกษาต่อตลอดชีวิตได้

กลวิธีการเรียนการสอน

ปัจจัยหลัก (key elements) ของกลวิธี คือ

1. แต่ละภาควิชาต้องมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่สอดคล้องกับมหาวิทยาลัยบุคลากรจะต้องยอมรับและจะต้องครอบคลุมไปถึงหลักสูตรที่เปิดสอน

2. ส่งเสริมให้มีการปรับปรุงการออกแบบและการสอนโปรแกรมสร้างโปรแกรมใหม่ ๆ และมีกลไกที่พัฒนาโปรแกรมบางโปรแกรม

3. สร้างวิธีสอนที่เหมาะสมกับรายวิชาและผู้เรียน บูรณาการวิธีสอนและวิธีวัดผล และส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

4. ประกันได้ว่า กระบวนการวัดและประเมินผลเหมาะสม สะท้อนวิธีการเรียนและการสอนและบอกประโยชน์แก่ผู้เรียนได้ชัดเจนจากผู้สอนและผู้ตรวจสอบภายนอก

5. ประกันได้ว่า มีพันธภาวะ (commitment) ในเรื่องการพัฒนาคนหรือการถ่ายโยงทักษะและสาระการสอน วิธีการสอน การเรียนและการประเมินผลสามารถสะท้อนภาพเหล่านี้ได้

6. ประกันได้ว่านิสิตนักศึกษาทุกคนได้รับการฝึกฝนอบรมด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology หรือ IT)

7. จัดหาทรัพยากรที่เหมาะสมให้ห้องสมุด เทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) และบริการช่วยเหลือ ด้าน

บริการช่วยเหลือด้านวิชาการ (academic support services)

8. ส่งเสริมการปรับปรุงบุคลากรอย่างต่อเนื่อง และการพัฒนาโปรแกรมที่เพิ่มพูนและขยายขอบเขตการพัฒนาทักษะสำหรับที่มีหน้าที่สอนทุกคน

9. ส่งเสริมการเผยแพร่การสอนที่ดี

10. ให้โอกาสเลื่อนระดับหรือมีความก้าวหน้าขึ้นตามที่มหาวิทยาลัยได้กำหนดกฎเกณฑ์ไว้ประกันได้ว่า มีกระบวนการประกัน

คุณภาพด้านการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้พัฒนาการเรียนการสอนตามนโยบาย มีลักษณะหน่วยงาน 6 หน่วยที่แนะแนวทางดังนี้

1) การออกแบบหลักสูตร สาระการสอนและการสร้างบทเรียน

2) การสอน การเรียน และการประเมิน

3) ความก้าวหน้าและความสำเร็จของผู้เรียน

4) การให้ความช่วยเหลือและแนะแนวผู้เรียน

5) ทรัพยากรการเรียนรู้ (learning resources)

6) ประกันคุณภาพและการเพิ่มพูนประสิทธิภาพ

กลวิธีต้องทำทั้ง 4 ระดับ (ตัวอย่างกลวิธี)

กลวิธีในการพัฒนาการเรียนและการสอนจะต้องทำทุกระดับคือ

1. ระดับนโยบาย ของมหาวิทยาลัยที่มีส่วนใช้วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่บุคลากร เงิน และหน่วยงานปฏิบัติการ

2. ระดับศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนและการเรียนของมหาวิทยาลัย

2.1 ดูแลหลักสูตร

2.2 อบรมพัฒนาอาจารย์ ในระบบประกันคุณภาพ

2.3 อบรมอาจารย์ที่ปรึกษาทางด้านการสอนและการเรียน (teaching learning advisor)

3. ระดับคณะ

3.1 ติดตามควบคุมระบบคุณภาพ

3.2 รับประกันว่ารายวิชาที่ออกแบบเหมาะสม

ระหว่างปริญญาบัณฑิตและบัณฑิตศึกษา

4. ระดับภาควิชา

4.1 ทำตารางการปรับปรุงโปรแกรม

4.2 ตรวจสอบ ทบทวน หลักสูตรให้ทุกคนเห็นชอบกับวัตถุประสงค์เป้าหมายการให้ข้อมูลย้อนกลับ การตรวจสอบภายนอกภายใน

4.3 ผู้อำนวยการทีม ทำงาน ตรวจสอบ ให้ข้อเสนอการประเมิน

4.4 มีที่ปรึกษาด้านการสอนการเรียนที่ได้รับการอบรมด้านนี้

4.5 ให้นักศึกษามีส่วนร่วมเต็มที่ในการ ประเมิน และ การพัฒนา

การตรวจสอบภายนอก

ผู้ตรวจสอบภายนอก การปฏิบัติ ดูแลตรวจสอบตามวัตถุประสงค์ จะเน้นไปสู่ภาควิชาที่จะต้อง ทบทวน เรื่อง บทบาทของ

1. ผู้ตรวจสอบภายนอก

2. ทบทวน กระบวนการประเมิน และ มั่นใจ ได้ว่า กระบวนการนี้ได้พิมพ์แจกให้ผู้เรียนและทำความเข้าใจกับผู้เรียนได้

3. รับรายงานและตัวเลขรายงานไว้จากผู้ประเมินภายนอก นำมาพิจารณาทบทวนและดำเนินการรายงาน และบันทึกข้อเสนอที่คัดค้านว่าปฏิบัติไม่ได้

ลักษณะของการพัฒนาการเรียนการสอน

การพัฒนาการเรียนการสอนควรกำหนดหัวข้อในการพัฒนา คือ

1. วัตถุประสงค์

2. การบริการ ภาควิชา คณาจารย์ และผู้เรียน

3. แผนกกลวิธี

4. การพัฒนาผู้สอน

5. การอรรถคุณภาพ

ตัวอย่างการวางแผนกลวิธี

ภาระหลัก (mission)

บริการของมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นพันธกิจของทบวงมหาวิทยาลัยจะทำให้คงคุณภาพของการเรียนและการสอน

หน่วยงานที่จะทำงานคู่ขนานไปกับบุคคลากรและนักศึกษาที่จะพัฒนาและคงไว้ซึ่งการดำเนินงานที่มีอยู่ เพื่อพัฒนารูปแบบใหม่และนวัตกรรมการเรียนการสอนและเพื่อตอบสนองต่ออิทธิพลภายนอกที่มีต่อการอุดมศึกษา

เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการพัฒนาการเรียนการสอน (aims and objectives of learning and teaching development) ของ (Loughboro, U.K, 2000).

ในมหาวิทยาลัยลอนโบโร ได้มีการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการพัฒนาการเรียนการสอนไว้คือ

1. ทำแผนงานที่สอดคล้องในทิศทางเดียวกัน เพื่อช่วยเหลือบุคลากรของมหาวิทยาลัยในการปรับรายวิชาและพัฒนาทักษะใหม่และความเข้าใจวิธีการเรียนรู้

2. จัดการช่วยเหลือที่ปฏิบัติได้ เพื่อพัฒนาทักษะและความรู้ของคณาจารย์

3. ส่งเสริมการเรียนรู้แบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและความมีอิสระของผู้เรียน

4. ส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีแบบหลากหลายและใช้วิธีการต่าง ๆ

5. จัดหาความช่วยเหลือการเรียนของนักศึกษาเพื่อช่วยให้สามารถพัฒนาทักษะการศึกษาและการเรียนรู้ และเพิ่มปริมาณการใช้บริการความช่วยเหลือให้มากขึ้น

6. ส่งเสริมนวัตกรรมของการเรียนและการสอนทุกรูปแบบ

7. ประกาศกลวิธีและมีส่วนร่วมในกลวิธีการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย

8. หาแนวทางที่จะพัฒนาการสอนที่เน้นอยู่ในปัจจุบัน

ประสบการณ์จากมหาวิทยาลัยในต่างประเทศที่จัดทำ กลวิธีในการเรียนการสอน

กลวิธีในการเรียนการสอน

มหาวิทยาลัยโลบเบอโร (Loughborough, 2000) มี
กลวิธีดังนี้

1. มีส่วนในการให้ข้อมูลข่าวสารโดยตรงผ่าน
โปรแกรมการพัฒนาและคุณภาพ (programme
development and quality หรือ PDQ) หรือผ่านทาง
ฐานคณาจารย์ผู้คณะกรรมการ การสอนและการเรียน
(teaching and learning committee)
2. สังเกตและติดตามอิทธิพลภายนอกที่มีต่อ
ทิศทางของการอุดมศึกษา เพื่อการพัฒนาคุณภาพ
3. ให้ความมั่นใจได้ว่า กิจกรรมของอาจารย์แต่ละ
คนได้ถูกนำมาเป็นส่วนร่วมของการดำเนินงานและความ
สำเร็จสอดคล้องตามเป้าหมายของกลวิธีมหาวิทยาลัย
4. ส่งเสริมนวัตกรรมในการเรียนและการสอน
5. สนับสนุนให้นักศึกษาเรียนโดยอิสระและเรียน
รู้ตลอดชีวิต

การบริหารงานเพื่อให้บริการของมหาวิทยาลัย
(Loughborough, 2000) ในการพัฒนาการเรียนและการ
สอน มีผู้อำนวยการซึ่งอยู่ใต้รองอธิการบดีฝ่ายการสอน
หน่วยบริหารนี้เป็นบริหารกลางของมหาวิทยาลัยที่มีผู้
เชี่ยวชาญที่มีทักษะและประสบการณ์การสอนและ
บุคลากรหลากหลาย มีการเชื่อมโยงของการทำงานหลาย
ลักษณะของการทำงานพัฒนาการเรียนการสอน มีวัสดุ
อุปกรณ์ที่ช่วยเหลือทักษะสำคัญของนักศึกษา บทเรียนใน
คอมพิวเตอร์ที่ช่วยการเรียน (CAL) และคอมพิวเตอร์
ช่วยการวัดและประเมินผล (CAA) นอกจากนี้ ยังทำงาน
ใกล้ชิดกับฐานคณาจารย์ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
เพื่อประกันเผยแพร่การปฏิบัติการสอนที่ดีที่สุด

หน่วยงานที่พัฒนาการเรียนและการสอน

ในการปฏิรูปการเรียนรู้อุทยานมหาวิทยาลัยจำเป็นต้องมี
หน่วยงานที่จะช่วยพัฒนาการเรียนและการสอนดังนี้

1. ศูนย์ช่วยเหลือด้านการเรียน

2. ศูนย์พัฒนาการสอน
3. ศูนย์ผลิตสื่อ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์
4. ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง
5. ศูนย์การวิจัยการเรียนการสอน

1. ศูนย์ช่วยเหลือด้านการเรียน (student learning support)

เพื่อพัฒนาการเรียนรู้อุทยานนักศึกษา มหาวิทยาลัยใน
ต่างประเทศจะมีศูนย์ช่วยเหลือผู้เรียน (student learning
support) ซึ่งทำให้ผู้เรียนสามารถปรับเปลี่ยนวิธีการเรียนรู้
และเพิ่มศักยภาพของการเรียนได้ ผู้เรียนสามารถไปใช้
บริการข่าวสารข้อมูลและคำปรึกษาจากศูนย์เพื่อให้ผู้เรียน
ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

- 1) ทักษะการเรียนรู้
- 2) แบบการเรียนรู้
- 3) คำแนะนำวิธีการเรียนรู้
- 4) เคล็ดลับในการเรียนรู้
- 5) การแก้ปัญหาในการเรียน
- 6) ความเข้าใจตนเอง
- 7) การปรับตัวต่อการเรียนรู้

ผู้เรียนอาจมาขอเอกสารที่ศูนย์ทำขึ้นเพื่อให้ผู้เรียน
ปรับเปลี่ยนวิธีการเรียนเข้าประชุมปฏิบัติการ หรือขอคำ
แนะนำจากผู้เชี่ยวชาญประจำศูนย์ ศูนย์มีบริการให้คำ
แนะนำแก่อาจารย์ด้วย ศูนย์ส่วนใหญ่จะให้บริการวัน
จันทร์ถึงวันศุกร์ ตั้งแต่ 9.00 น. -17.30 น.

ศูนย์นี้ควรมีผู้เชี่ยวชาญด้านการปรึกษา การแนะนำ
เรื่องการปรับตัวต่อการเรียน การพัฒนาทัศนคติในการเรียน
การวางแผนการเรียน และการตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิต ผู้ที่
จะให้การศึกษา นอกจากผู้เชี่ยวชาญแล้วควรมีเอกสาร
คู่มือการเรียนการพัฒนาตนเอง การวางแผนการเรียน
หรือมีโปรแกรมพัฒนาการเรียนรู้อิสระไว้ในคอมพิวเตอร์
เพื่อให้ผู้เรียนมาศึกษาที่ศูนย์โดยมีบุคลากรประจำศูนย์
เป็นผู้ให้คำแนะนำเพิ่มเติมผู้เรียนอาจจะศึกษาจาก
โปรแกรมที่บ้าน และอาจจะส่งคำถามทอล์อิเล็กทรอนิกส์
ให้ผู้เชี่ยวชาญประจำศูนย์ช่วยอธิบายหรือให้คำปรึกษาได้

ศูนย์ควรมีแบบทดสอบเกี่ยวกับความสามารถในการเรียนกนิสัยในการเรียนการสำรวจวิธีการเรียนของผู้เรียนไว้เพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนทราบ

สรุปได้ว่า ศูนย์ช่วยเหลือด้านการเรียน ควรมี

1. ผู้เชี่ยวชาญและบุคลากรประจำมีหน้าที่ช่วยเหลือให้คำปรึกษาแนะแนวทางให้แก่อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เรียน
2. เป็นแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียน
3. มีเอกสาร คู่มือการเรียน
4. มีวัสดุอิเล็กทรอนิกส์ที่ช่วยผู้เรียนพัฒนาการเรียนรู้อัจฉริยะในเครือข่ายคอมพิวเตอร์
5. จัดโปรแกรม ปฐมนิเทศทางการเรียน และโปรแกรมอื่น ๆ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน
6. มีแบบทดสอบความถนัด แบบทดสอบทางการเรียนและแบบทดสอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. ศูนย์พัฒนาการสอน

การพัฒนาการสอนจะสำเร็จได้ต่อเมื่อได้มีการส่งเสริมสนับสนุนแหล่งความรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอนซึ่งประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนมาทำงานและมีผู้รับผิดชอบด้านต่างๆ โดยมีภาระงานดังนี้

2.1 การให้บริการปรึกษาด้านการสอน หน่วยนี้

ควรมีผู้ที่ประสบความสำเร็จในการสอน ผู้ที่สอนดีเป็นที่ประจักษ์ในศาสตร์สาขาวิชาเป็นประจำเพื่อให้อาจารย์เข้ารับการศึกษาเรื่องการวางแผนการสอน การใช้กระบวนการสอนแบบต่าง ๆ การออกแบบการสอน และการสอนที่ส่งเสริมผู้เรียนให้ทำงานร่วมกัน พิถีพิถันการคิด การแสดงความคิดและพัฒนาด้านอื่น ๆ ผู้เชี่ยวชาญอาจเป็นคณาจารย์ที่เกษียณอายุราชการไปแล้ว แต่มีความชำนาญในการสอน สถาบันอาจจ้างคณาจารย์เหล่านั้นให้มาทำงานด้านการสอนเป็นบางวันหรือบางเวลาตามที่สถาบันจะสามารถรับค่าใช้จ่ายได้

2.2 การให้บริการ ตัวอย่าง เอกสาร และวิธีการสอนแบบต่างๆ ที่อาจารย์รวบรวมมาจากหนังสือ ตำรา

เครือข่ายคอมพิวเตอร์หรือเอกสารที่คณาจารย์ได้ทำขึ้น ควรมีเจ้าหน้าที่ที่คอยรวบรวมวิธีการสอนแบบต่าง ๆ มาเก็บไว้เพื่อบริการให้อาจารย์ได้ศึกษา ค้นคว้า

2.3 ให้บริการอบรม วิธีการสอนแบบต่าง ๆ เพื่อ

คณาจารย์จะได้รับหลักการของการสอนระดับอุดมศึกษาอย่างถูกต้อง การอบรมอาจจะจัดในหัวข้อใดหัวข้อหนึ่ง เช่น การสอนโดยการใช้ปฏิสัมพันธ์ในการจัดชั้นเรียนขนาดใหญ่ การใช้กระดุมสมอง การสอนการคิด การสอนโดยการจำลองสถานการณ์ เป็นต้น

2.4 การให้รางวัลการสอน ศูนย์พัฒนาการสอน

มีหน้าที่ทำงบประมาณเพื่อนำมาให้รางวัลการสอนแก่อาจารย์ในศาสตร์สาขาต่าง ๆ เช่น การสอนแบบบูรณาการคุณธรรมจริยธรรม การสอนในชั้นเรียนขนาดใหญ่ที่ส่งเสริมการคิด การสอนแบบสร้างสรรค์ การสอนที่ส่งเสริมความมีระเบียบเรียบร้อยและอื่น ๆ แต่ละปีควรมีการมอบรางวัลเพื่อเป็นขวัญกำลังใจ เป็นการกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาการสอนที่มีจุดมุ่งหมายและกระบวนการที่ชัดเจน เป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับคณาจารย์สำหรับเรื่องรางวัลการสอนนั้นมีมหาวิทยาลัยหลายแห่งในสหรัฐอเมริกาตั้งตัวอย่างเช่น มหาวิทยาลัยแห่งรัฐแมสซาชูเซตส์ (University of Massachusetts) ได้มีรางวัลสำหรับการสอนหลายรางวัลได้แก่ รางวัลอาจารย์แห่งปี (The Council for Advancement and Support of Education's Professor of the Year Award) สำหรับอาจารย์ในระดับปริญญาบัณฑิต รางวัลอาจารย์วิทยาลัยดีเด่น (college outstanding teacher award) สำหรับอาจารย์ในระดับบัณฑิตศึกษา และรางวัลการสอนดีเด่น (the distinguished teaching award) เป็นรางวัลสำหรับเชิดชูเกียรติคณาจารย์ที่สอนดีเด่น ซึ่งได้รับการเสนอชื่อทั้งจากคณาจารย์ นิสิต นักศึกษา และศิษย์เก่า

2.5 ทำงานร่วมกับภาควิชา ในการออกแบบ

การสอน ภาควิชา กับ ฝ่ายพัฒนาการสอนอาจจัดโครงการร่วมกันที่จะพัฒนารูปแบบการสอนโดยที่ฝ่ายบริหารอาจจะจัดสรรเงินทุนเพื่อการพัฒนาการออกแบบการสอนของภาควิชา เพื่อเป็นการกระตุ้นให้อาจารย์ทั้ง

ภาควิชาได้พัฒนาการสอนพร้อมกัน โดยได้ผู้เชี่ยวชาญ จากศูนย์พัฒนาการสอนทำโครงการร่วมกัน

2.6 การรับตรวจข้อสอบให้ ศูนย์พัฒนาการ สอนได้พัฒนารูปแบบของการออกข้อสอบตามที่อาจารย์ ส่งข้อมูลให้นำมาจัดโดยใช้คอมพิวเตอร์จัดทำข้อสอบ หลายชุด และทำโปรแกรมสำหรับตรวจด้วยคอมพิวเตอร์ ทั้งนี้เพื่อลดเวลาทำงานของอาจารย์ลงในเรื่องของการตรวจ การคิดคะแนน และการตัดเกรด

2.7 การติดตามและการประกันคุณภาพ ศูนย์ พัฒนาการสอนมีภาระในการติดตามการสอนของอาจารย์ ตลอดจนการประกันคุณภาพด้านการสอนตามที่สถาบันได้ เห็นชอบให้ดำเนินการ และอาจารย์ก็ได้รับทราบกฎเกณฑ์ และวิธีการของการประกันคุณภาพเรียบร้อย หน่วยงานนี้ จึงเป็นการตรวจสอบภายในของสถาบันที่จะติดตาม คุณภาพการสอนของอาจารย์

3. ศูนย์ผลิตสื่อ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

การวิจัยหลายฉบับยืนยันว่าการใช้อุปกรณ์ประกอบ การสอนทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจที่จะเรียน กระตือรือร้นที่ จะเรียนมากขึ้น ถ้านึกถึงภาพห้องเรียนที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ จากสภาพจำลองจากสถานการณ์จริง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น จากเครื่องบันทึกภาพและเสียง สีสัน และอุปกรณ์ที่ช่วย ให้เข้าใจสาระความรู้ได้กระจ่างชัดขึ้น ย่อมทำให้ผู้เรียน อยากรู้มากขึ้น วัสดุอุปกรณ์เหล่านี้ไม่ว่าจะเป็นวีดิทัศน์ บท เรียนสำเร็จรูป บทเรียนทางคอมพิวเตอร์ ภาพยนตร์กรณี ตัวอย่าง เทปบันทึกละคร หรือเพลง ภาพศิลปะสวย ๆ ความ งามธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจะเป็นส่วนช่วยทำให้เกิด ความอยากรู้อยากเห็นอยากหาคำตอบมากขึ้น

มหาวิทยาลัยจึงจำเป็นต้องมีศูนย์บริการที่ผลิตสื่อ อุปกรณ์การสอนในรูปแบบที่หลากหลายตัวอย่างเช่น ใน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มีหน่วยงานที่ผลิตสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ในรูปแบบที่ช่วยให้อาจารย์สามารถใช้ทรัพยากร ด้านอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการสอนนั้น มีสาระอะไรบ้าง ต้องการภาพอะไรประกอบ ต้องการภาพเคลื่อนไหว หรือ ภาพสถานการณ์จริงหรือไม่ นักเทคโนโลยีจะเป็นผู้ผลิต

เครื่องช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ตามที่ผู้สอนบริหารจัดการให้ เกิดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ

3.1 บริการ บริการที่ศูนย์สามารถจัดทำได้เพื่อ พัฒนาการสอนคือ

3.1.1 จัดทำวีดิทัศน์ ที่สอดคล้องกับหลักสูตรใน หัวข้อใดหัวข้อหนึ่ง วีดิทัศน์ อาจจัดทำเป็นกรณีศึกษา เพื่อ ให้ผู้เรียนได้ตั้งประเด็นของการศึกษาหาเอกสารเพิ่มเติม อภิปรายถกเถียง สรุปประเด็นและรายงาน

3.1.2 จัดทำสื่อคอมพิวเตอร์ บริการจัดทำสื่อ อิเล็กทรอนิกส์บทเรียนประกอบการเรียนการสอน บทเรียน ที่เรียนด้วยตนเอง บทเรียนซ่อมเสริม ทำเครื่องช่วยการ เรียนรู้ทางคอมพิวเตอร์ บริการให้การปรึกษาทางการใช้ เทคโนโลยี

3.1.3 จัดทำสื่อพื้นฐาน ให้บริการทำสื่อพื้นฐาน เช่น ผลิตแผ่นใส การถ่ายสำเนาภาพต่าง ๆ การถ่าย สำเนาจากข่าวหนังสือพิมพ์ลงแผ่นใส

3.1.4 ให้บริการอบรม จัดการอบรมการใช้สื่อ หรือเทคโนโลยีในการเรียนการสอน และการวิจัย

3.1.5 ให้บริการออกแบบการสอน ให้บริการ ออกแบบหลักสูตรการสอนแต่ละหน่วย

3.1.6 ให้บริการให้การปรึกษา ให้คำปรึกษา แนะนำใน เรื่องของการออกแบบสื่อ การเลือกใช้สื่อที่จะ นำมาประกอบการเรียนการสอน

3.1.7 เป็นศูนย์รวบรวมวัสดุ อุปกรณ์ สื่อภาพ เสียง อิเล็กทรอนิกส์ เทคโนโลยี ศูนย์มีหน้าที่รวบรวมสื่อ อุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น วีดิทัศน์ สื่อผสมในหัวข้อต่าง ๆ

3.1.8 เป็นศูนย์บริการยืมหรือมาใช้วัสดุอุปกรณ์ ควบคุมจัดสถานที่ที่ผู้สอน ผู้เรียนมารับบริการจากศูนย์ เช่น เรื่องการขอคู่วีดิทัศน์ ขอใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนรู้ ด้วยตนเอง

3.2 องค์ประกอบของศูนย์ ในศูนย์บริการสื่อ ทางศึกษานี้จะต้องมี

3.2.1 สถานที่และวัสดุอุปกรณ์ รองรับผู้มา ขอรับบริการจากศูนย์นี้ได้

3.2.2 นำเทคโนโลยีที่พร้อมจะให้บริการในการ

จัดทำสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ หรือโปรแกรมทางคอมพิวเตอร์ เช่น โปรแกรมการเรียนด้วยตนเอง

3.2.3 มีผู้เชี่ยวชาญประจำศูนย์ เพื่อที่จะให้คำแนะนำในการเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ การออกแบบการสอนที่ส่งเสริมคุณภาพของผู้เรียน

3.2.4 ตัวอย่างบทเรียนแบบโปรแกรม บทเรียนทางคอมพิวเตอร์เพื่อให้อาจารย์ศึกษาหรือยืมไปใช้ใน ส่วนที่ตรงกับสาระของอาจารย์

4. ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง คือศูนย์ที่มีเอกสาร วัสดุ อุปกรณ์ และอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียน เรียนรู้ด้วยตนเองได้ อุปกรณ์ที่เรียนรู้ด้วยตนเองประกอบด้วย

4.1 เอกสารบทเรียนสำเร็จรูป ที่ผู้เรียนสามารถยืมจากศูนย์เพื่อศึกษาทำความเข้าใจในบทเรียนนั้น เอกสารบทเรียนสำเร็จรูปอาจเป็นความจำเป็นที่ฝ่ายบริหารจะส่งเสริมสนับสนุนให้จัดทำขึ้นเพื่อช่วยให้ผู้เรียนตามศักยภาพโดยเฉพาะผู้ที่มีพื้นฐานอ่อน อาจจะต้องศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเองนอกเวลาเรียนได้

4.2 บทเรียนทางคอมพิวเตอร์ ผู้สอนร่วมกับเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์จัดทำบทเรียนที่เรียนด้วยตนเอง โดยลักษณะเป็นบทเรียนทบทวนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถมาใช้บทเรียนทางคอมพิวเตอร์ได้จากศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง ลักษณะบทเรียนอาจได้รับการออกแบบให้มีการซักถามหรือโต้ตอบหรือมีการฝึกปฏิบัติออกเสียงและทบทวน เปรียบเทียบ เสียงที่ออกกับเสียงที่ทำไว้ในบทเรียนได้ ลักษณะของบทเรียนที่ช่างเทคนิคอาจช่วยออกแบบใส่สื่อเคลื่อนไหว วิดีทัศน์ การ์ตูน ทำให้บทเรียนน่าสนใจมากขึ้น

4.3 วิดีทัศน์หรือแผ่นซีดีรอม ที่มีเรื่องราวในสาระของวิชาใดวิชาหนึ่งทำให้ผู้เรียนไม่ต้องสร้างจินตนาการเอง แต่ทำให้เห็นภาพประกอบการเรียนได้แจ่มแจ้งผู้เรียนอาจจะมาขอคู่มือวีทัศน์ประกอบการเรียนรู้หรือความรู้ที่บรรจุในแผ่นซีดี ที่ผู้เรียนสามารถนำมาเปิดศึกษาด้วยตนเอง

4.4 ห้องปฏิบัติการทางภาษา ผู้เรียนสามารถ

เข้าไปใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษาเพื่อทบทวนบทเรียน ลองออกเสียงหรือลองทำแบบทดสอบทางภาษาได้บางเวลา อาจกำหนดให้มีอาจารย์ผู้ช่วยสอน มาช่วยให้คำแนะนำหรือคำอธิบายเพิ่มเติมให้แก่ผู้เรียนได้

4.5 อุปกรณ์อื่น ๆ เช่นตลับบันทึกเสียงการทบทวนบทเรียนในศาสตร์สาขาที่มีผู้สอบตกกันมาก ๆ ผู้เรียนจะใช้ห้องที่ผู้เรียนใช้หูฟังคำบันทึกการบรรยายสรุป การสอนของอาจารย์ หรือตลับบันทึกทั้งภาพและเสียงของวิทยากรที่ได้รับเชิญมาบรรยายในเรื่องที่สำคัญ ๆ เกี่ยวข้องกับหลักสูตรหรือการเรียนการสอน

ศูนย์การเรียนรู้อาจจะใช้ศูนย์คอมพิวเตอร์ที่มีอยู่แล้ว โดยเพิ่มบริการดังกล่าวเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียน สามารถเรียนรู้ได้ตามศักยภาพของผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองได้ตั้งแต่เวลา 7.00 น. จนถึงเวลา 19.00 น.

ฝ่ายบริหารควรส่งเสริมให้ทุกคนอาจารย์จัดทำเอกสารหรือวัสดุอุปกรณ์ ให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองจากศูนย์การเรียนรู้ดังที่ได้กล่าวแล้วการบริการดังกล่าวอาจจะเป็นบริการที่จัดให้โดยไม่คิดมูลค่าหรืออาจจะทำอุปกรณ์บางอย่างจำหน่าย เช่น เดียวกับการจำหน่ายหนังสือหรือเอกสารประกอบการสอน เช่น แผ่นดิสก์ที่ใช้เรียนรู้ด้วยตนเองก็เสมือนการทำหนังสือออกจำหน่าย แก่ผู้เรียน ผู้ที่ไม่ซื้อก็สามารถมานั่งอ่านที่ศูนย์บริการเช่นเดียวกับไปใช้บริการ อ่านหนังสือในห้องสมุดได้

ในกรณีที่สถาบันใดไม่สะดวกในการใช้วัสดุอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์จาก คอมพิวเตอร์ได้ ก็สามารถนำสื่อพื้นบ้านสื่อที่อาจจัดทำได้ในสภาพปัจจุบัน มาทดแทนให้ผู้เรียนได้เรียนด้วยตนเองตามลักษณะธรรมชาติของสถาบัน นั้น ๆ โดยไม่ต้องใช้ทรัพยากรที่มีราคาแพงมากเกินไป

5. ศูนย์วิจัยการเรียนการสอน การมีศูนย์วิจัยการเรียนการสอนจะช่วยส่งเสริมให้ผู้สอนให้เห็นประโยชน์ของการพัฒนารูปแบบของการเรียนการสอนเพื่อส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ศูนย์วิจัยการเรียนการสอนจะต้องมีภารกิจในการส่งเสริมการเรียนการสอนคือ

5.1 จัดสรรทุนสนับสนุนการวิจัย ทุนวิจัยเพื่อการเรียนการสอนในแต่ละภาคการศึกษาสำหรับการศึกษาค้นคว้า วิจัยเพื่อก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ในด้านการเรียนการสอน จะเป็นแรงกระตุ้นให้อาจารย์ได้หันมาเอาใจใส่ต่อการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ ผลงานวิจัยที่นำเสนอต่อชุมชนวิชาการจะช่วยทำให้คณาจารย์เห็นแนวทางในการพัฒนาการสอนของตนเองให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

5.2 ให้คำปรึกษาด้านการวิจัยการเรียนการสอน คณาจารย์ที่สนใจจะทำวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนสามารถขอคำปรึกษาในด้านการออกแบบการวิจัย วิธีการวิจัย และความเหมาะสมในด้านการวิจัยที่อาจารย์สนใจจะศึกษาค้นคว้าเพื่อให้ได้ผลการวิจัยอันเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ

5.3 เป็นแหล่งข้อมูลค้นคว้าด้านผลการวิจัยการเรียนการสอน ที่ผู้สนใจจะเข้ามาหาข้อมูลหรือศึกษาผลการวิจัยต่าง ๆ ที่น่าสนใจทั้งในและต่างประเทศทำให้นักคณาจารย์ได้เห็นตัวอย่างของการวิจัยและผลของการวิจัยที่อาจนำไปประยุกต์ใช้ในการสอนได้

5.4 เป็นแหล่งรวบรวมแบบทดสอบต่าง ๆ ที่เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์จะได้จัดหา หรือซื้อมาจากแหล่งต้นกำเนิด หรือเจ้าของแบบทดสอบเกี่ยวกับการเรียนการสอนต่าง ๆ เช่น แบบสำรวจความสนใจในการเรียน แบบสอบถามวิธีการเรียนของผู้เรียน แบบวัดกognิสัยในการเรียน เป็นต้น การที่มีแบบวัดต่าง ๆ ทำให้อาจารย์ได้ทราบปัญหาและลักษณะการเรียนของผู้เรียนซึ่งจะนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนได้

5.5 จัดอบรมด้านการวิจัยการเรียนการสอนให้แก่นักคณาจารย์ เพื่อจะได้มีความมั่นใจในการศึกษาค้นคว้าหรือทดลองรูปแบบการสอนต่างๆ ที่คณาจารย์ไม่มีความรู้หรือประสบการณ์ในเทคนิควิธีเฉพาะทางโดยเฉพาะคณาจารย์ที่ไม่เคยมีความรู้ในศาสตร์การสอนมาก่อนอาจจะไม่แจ่มแจ้งในวิธีการดำเนินงานหรือไม่อาจแปรผลจากการวิจัยได้ เนื่องจากพื้นฐานทางศาสตร์การสอนไม่เพียงพอ

5.6 ส่งเสริมการเผยแพร่ผลงานวิจัย โดยการ

จัดประชุมให้นำเสนอผลงานวิจัย พิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัย หรือจัดดำเนินการส่งผลงานวิจัยเพื่อพิมพ์เผยแพร่ในระดับนานาชาติ

5.7 ทำงานร่วมกับนักวิจัยนานาชาติเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ให้เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติโดยอาจนำเสนอให้นักวิจัยจากต่างประเทศขอร่วมทำวิจัยร่วมกันหรือมีโครงการแลกเปลี่ยนนักวิจัยเพื่อทำให้ขอบเขตการวิจัยการเรียนการสอนขยายออกไปสู่วิธีการและรูปแบบที่นานาชาติยอมรับได้

สรุปได้ว่าการจัดหน่วยงานเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการเรียนการสอนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาควรจะได้พิจารณาปรับเปลี่ยนหรือปรับระบบหน่วยงานเดิมที่มีอยู่ของตนเองโดยไม่จำเป็นต้องลงทุนสร้างใหม่ เช่น หน่วยคอมพิวเตอร์ ห้องสมุด หน่วยโสตทัศนอุปกรณ์ หรือสื่อการศึกษาให้สามารถมีบทบาทและ ภารกิจเพิ่มขึ้นเพื่อตอบสนองนโยบายในการทำให้การสอนระดับอุดมศึกษาเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ก่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต และคุณภาพของการเรียนรู้

.....

THE NEW UNIVERSITY: GLOBALISATION AND THE BORDERLESS WORLD OF LEARNING

Stephen Murby
Vice President
Swinburne University of Technology
Australia

Abstract:

Increasingly, education is being seen as a life-long process. Living, working and learning are becoming indistinguishable daily activities. Private sector participation in public-sector skills and knowledge development is not only inevitable it is imperative. Public and business sector participation opportunities come at two levels. First, in the form of an educational institution or enterprise (such as with 'private' higher education provision) and, secondly, as part of the workplace teaching and learning context (such as with industry based learning and cooperative education schemes).

Education necessarily is required to be more flexible to provide learning opportunities at a time, place and pace the learner largely chooses, the employer is able to support and the family is prepared to accept. This is especially true as 'learners' increasingly take responsibility for the management and direction of their own learning portfolios, as did both 'patients' (with their health profile) and 'investors' (with their financial portfolios) before them.

There is a growing body of evidence of further change in our approach to teaching and learning. No longer is the 'inoculation model' (or 'front-end' model) of higher education (i.e. one degree to last a lifetime) relevant. Increasingly both professional bodies and the considerable momentum of massification are pushing toward more broad-based first degrees with specialist post-graduation studies to follow. The rising popularity of the double degree and the combination of undergraduate study either followed or preceded by a formal program of vocational education and training are evidence of the need to revisit curriculum models and to revise of separatist 'twin-tower' approaches previously taken in post-secondary education. The case for a single multisectoral strategy is gaining ground.

Swinburne has chosen the path of 'globalisation' (through the federation of sibling Swinburnes) in preference (and distinction) to 'colonisation' (through 'branch' campuses and offshore education programmes). The challenges are many, including how to avoid the risks of becoming an educational 'colonial' power in distant lands whilst ensuring that every student of Swinburne can have an opportunity to live, work and learn in a culture other than their own as part of their total Swinburne Learning Experience. Similarly, dealing within different and diverse jurisdictions for both company law and private higher education regulation is not without its challenges.

The Context:

The world of learning is rapidly developing far and away beyond the conventional Government provision into new and bold partnerships involving both public and private sector interests and focussed on the relevance to, and needs of, learners, employers and their communities. Several factors influence this development, notable amongst them: 'massification'; 'globalisation'; 'generalisation'; 'technofication'; and 'communication'.

Massification of education refers to the process of providing greater and greater access to higher and higher levels of education for more and more people - the unrelenting push towards "higher education for all". **Globalisation** has a number of meanings, mostly based on the concept of networks and networking. In this context, I would cite the impact on learning materials and resources, whereby more and more educational organisations around the world focus on an increasingly narrow range of prescribed and recommended texts and supplementary learning resources. An increasing number of education providers seek to 'buy-in' extant multimedia, print and other teaching and learning resources for direct use or adaptation rather than engage in the very expensive and time consuming process of developing and maintaining their own from 'scratch'. The rate of this form of 'globalisation' is being accelerated by the trend away from 'lecturing' as a means of content transmission and towards 'teaching and learning' as part of the overall value-added learning experience at universities.

The **generalisation** of curriculum is most evident in the more industrially developed economies, which are increasingly expanding into the services and knowledge based industry/enterprise sectors. Emphasis is moving away from detailed technical skills development of the young and towards a broad-based, more reflective, curriculum designed to engender lifelong learning skills and to deal with a broader range of communication skills. Meanwhile industrialising economies are looking at an ever widening gap to bridge between what their community has come to believe is a 'second class' and old-fashioned 'trade skill' training system and the demands (from employers and technology purveyors) for more productive technical skills and knowledge.

It is more and more apparent that governments alone are not able to provide access to state-of-the-art equipment for education and training purposes. Moreover, it is both unreasonable and unproductive to expect them to do so. "**Technofication**" is coined here to refer not only to the infiltration of technology into all aspects of working life and human endeavour but also to reflect the seemingly endless explosion of both new technologies and new versions onto our markets. The expectation of people's ability to assimilate new technologies and upgrades appears to be limitless. The rate of convergence of technologies is a characteristic of this phenomenon. The mobile or hand phone, for example, has gone from the size of a house brick not much more than a decade or so ago to something which one can not only lose in one's pocket but which also combines diary, calendar, address book, internet, e- and audio-book, voicemail, and a myriad of other technologies. All of which are converging into one handheld (or pocket-lost) and wireless Audio, Video, Voice and Integrated Data (AVVID) device.

The author apologises for making up this word simply for the convenience of format.

The **Communications** revolution has been with us for a long time and has been the subject of both learned and popular treatment. We have, for example, been given fair warning about underestimating the impact of voice recognition technology and stand at edge of the (un)employment chasm such an innovation will open up. It is not just the new communication technologies themselves but also the speed of the communication itself across complex global networks, which are changing the face of society. At the turn of the last millennium it would have been unthinkable for a king of England to be the King of Scotland as well. The distances were too great and communication back-and forth was too slow. Today when people take to the streets just around the corner from my hotel in some far-off place, my family in Melbourne is more likely to know about it before I do.

The **Inter-play** of the five influencing factors mentioned above and some of the key drivers of lifelong learning yields insights for both developed and developing economies and the need for greater effort in the realisation of a multi-sector and nested (ie multi-award) post compulsory schooling educational experience worldwide.

My **five key drivers** of lifelong learning in a global context are: national **economic structural changes** (especially in Asia-Pacific and the emergence of trading blocks such as Europe); the emergence of a **global knowledge economy**; the increasing **knowledge intensity of work**; dramatic **demographic shifts** (the 'aging' west and the youthful 'far east' (eg Vietnam where 50% of population are under 25 years old); and, the **equality of opportunity** on all sorts of playing fields (from the World Trade Organisation through increased access to higher education for non-traditional participants to the proportionate participation of women in all forms endeavour).

The Opportunity:

The diagram on the following page relates these drivers and trends to some of the challenges facing vocational education and training in both developing and developed economies. The result, at the centre of all the considerations, is the **Opportunity** for the creation of a nested programme structure that provides a seamless pathway from compulsory schooling into lifelong learning incorporating an appropriate mix of vocational and academic skills and knowledge development.

Time and space does not permit to further develop the case for a new type of Associate Degree model that provides a multi-sector, multi-award syllabus (MSMAS) framework enabling the blend of both vocational and higher education over a two-year full time study period. The MSMAS, as developed by Swinburne, is then culturally interpreted to yield a national (ie local) curriculum in an international (ie global) learning context. Such considerations are beyond the scope of this paper and interested readers are invited to contact the author separately

The New Learning

Whether we are talking developing or developed economies, the 'two-thirds' (by population numbers) world or the rest, the scene is now set for the emergence of a new paradigm for learning. Living, working and learning are indistinguishable lifelong activities in our everyday lives.

Much has already been said about 'lifelong learning' within the international education community and elsewhere. Yet at its simplest surely 'lifelong learning' is just a truism, after all education is not simply a 'schooling' and learning is something humankind can't but help do. Taken, however, in the context of: learning for all; then adding value through structured experiences; and promoting pathways for learning; acknowledging the continued explosion of new technologies and new techniques; and, factoring in the risks and rewards of communication, then perhaps the 'new learning' might be better described as:

Lifelong learning at a time, a place and a pace that the learner largely chooses, the employer can actively support and the family is prepared to accept.

One of the key characteristics of the new learning is that it must allow for the almost seamless development of skills and knowledge throughout the (working) life of each learner. Tuned, as far as possible, in accordance with the needs and timing of the learner. The thought of a single, prescribed, time limited, coherent and stepwise progressive path towards a desired learning outcome (including demonstrable skill and ability) is no longer appropriate.

Swinburne Global: Partners in Learning

Swinburne University of Technology was established in 1908 as the Eastern Suburbs Technical College, serving the trade and skill development needs of Melbourne in Victoria, Australia. Today Swinburne has 6 campuses in Australia with some 45,000 students involved in education experiences ranging from post-compulsory schooling to post-doctoral research placements. Swinburne has maintained a vocational and practical emphasis in its courses and has a notable reputation for working with and for industry. As a boutique science, technology and engineering university aligned with industry, Swinburne is now positioning itself for the new millennium and the start of its second century in a global world of learning.

Swinburne Tummasiri began operating in 1998 in Thailand. Swinburne Sarawak opened its doors in Kuching, Malaysia in the first quarter 2000. Each of these is a registered and approved private higher education institution within its country of operation. Both Swinburne Tummasiri and Swinburne Sarawak are owned and operated by locally incorporated joint venture partnerships involving Swinburne and one significant other as the two dominant shareholders. Swinburne Vabis is close to being accredited as a private university of technology in Vietnam.

Swinburne in Australia, in Thailand, in Malaysia and, soon, in Vietnam are the first nodes of the Swinburne Global Learning Network. A network which will grow to include operations in Europe and North America in the relatively near future. Each of the institutions is academically autonomous and accredited under the Education Act of the country in which it operates. Yet the MSMAS model we have adopted not only allows the institutions to server the needs of their "home" country but also affords students (and staff) the opportunity to move around the network at key exit/entry points in the programme sequence - namely: certificate; diploma; associate degree; degree; and postgraduate.

In 1999 Swinburne determined that all students of Swinburne should be seen as international students, regardless of country of birth or residence, insofar as Swinburne undertook to provide opportunities for them to live, work and study in a culture other than their own as part of their total Swinburne Learning Experience. Exchange programmes were seen as being somewhat isolated and artificial experiences within the overall undergraduate programme. They also ran the risk of being taken as more of a 'study holiday' than a 'live, work and learn' experience. Branch campuses came to be seen as just smaller versions of what went on back "home", delivered in some novel setting but within a common curriculum context. What we were looking for was a programme structure and a network of local institutions which would allow a student to study, say, for a Diploma in Melbourne, an Associate Degree in Malaysia and then a degree in Thailand seamlessly and without the need for additional bridging or pathway studies and without the need to compromise the local nature of each institution's syllabus. The multi-sector, multi-award curriculum model does just this.

In order to realise a Swinburne Global Learning Network, we needed to find partners in the 'node' countries and together establish a private higher education institution which is native to the node country whilst being a member of a global federation of Swinburne institutions. Criteria were established to evaluate a country for 'node' status. These criteria included; our track record of prior engagement in the country; telecommunications infrastructure profile (e.g. satellite footprint overlap or proximity to fibre optic node); the rule of law; the national economic strategy; the demography; political stability; and whether or not Swinburne would be seen as making a difference. Serendipity also played a role in bringing forward opportunities for consideration against the criteria - just as it would in any other entrepreneurial venture.

The selection of partners in this context is no different to any other partnership context. Each of us looked to the other to see what difference they would make and how they would make it. Each party conducted a comprehensive due diligence on the other, whilst working on developing their interpersonal relationships. Getting 'inside' each others minds and motivations was every bit as important as getting to the facts behind

balance sheets, company profiles and commercial associations. One of the critical success factors is the mutual understanding that, though from different cultures and different sectors, for the next five (5) years you have to work hard and close to realise/find your (albeit sometimes elusive) common goal. As such we truly become partners in learning.

The Swinburne Federation

The Swinburne Global Learning Network is the beginning. The need to bring the individual nodes/members together in some form of Federation, where certain 'powers' are 'ceded' for the common good of all Swinburne students and staff (ie the learners who make any university whatever it is) is increasingly evident - such as with matters of quality assurance. Furthermore, to extend the learning opportunities for all Swinburne students, we will be looking to establishing alliances with like-minded institutions or clusters of institutions around the world - resulting in a wider network which we refer to as The Learning Alliance.

There are many challenges ahead, such as establishing a 'standard' credit recognition and transfer scheme to support the lifelong learning interests of our students - even when and where we don't actually provide the subject of interest. The 'Learning Alliance', with its learning support centres around the globe and the ability of students to accumulate frequent learner credits within tables of options for programme awards, has more than a passing operational similarity to the airline industry as we know it today. Analogously, there will be a need for some form of 'global' management system to sustain the smooth operation of the Learning Alliance as we look well ahead.

Returning to the Swinburne Federation, clearly academic quality assurance is critical to success. Today we operate on the understanding that Swinburne in Australia sets the minimum standard for the Swinburne Global Learning Network. Tomorrow we will need to ensure that there are systems in place which demonstrate that this is the case and also ensure that the minimum standard is not allowed to arbitrarily fall. Such systems will not only serve the internal quality assurance needs of Swinburne Global but will increasingly have a role to play in ensuring that accreditation/employment agencies within Country A recognise a Swinburne award in Country B and so forth.

With student mobility will come the need for record transfer systems between nodes. To support our commitment to lifelong learning (i.e. "once a student of Swinburne, always a student of Swinburne") meta-data systems will be required to keep track of students past and present worldwide. With staff mobility a whole new and systematic look at terms and conditions of employment and the supporting Human Resources systems (not to mention tax records) will be required.

Not all core administrative systems (or all parts of them) would necessarily have a global systems counterpart. There would, however, be a number of aspects of such systems, particularly as seen from the student's perspective, which will need some form of global (i.e. inter-nodal and alliance partner) harmonisation. Furthermore, there is the prospect of increased synergy and defrayed costs in such areas as library and information services and perhaps even information technology support services. With a Swinburne Federation upon which the Sun never sets, the luxury of 24 hour-a-day, 7 days-a-week and 52 weeks-a-year support services becomes more cost justifiable (e.g. Student Helpdesk Services).

Only the beginning

The world of higher education is such a very different place. More has changed in the past 50 years than in the 100 years before that. Some 150 years ago, in 1854, John Henry Newman (later Cardinal Newman) wrote his now famous treatise on "The Idea of a University". He described a special place away from the

world, isolated in space and time. A place where young minds and wiser came to think and share and experience something separate and more profound from their everyday experience. Something that would affect them for life, indeed would last them for life. The beginnings of my university days, only 30 years or so age, still had much in common with Newman’s sense of things.

Today, more and more, we must continue to learn and reinvent ourselves throughout our working lives and beyond - just in order to remain functional members within our chosen profession or career. Universities can no longer be walled communities separate from the rest of society. They must become part of the very fabric of everyday human endeavour. Universities must come out from behind their walls and be even more active in the community, in industry, in the professions and in the homes.

Today, more and more people are staying on within the education system for longer and longer periods of time. This is a worldwide phenomenon - no country on Earth is exempt. Education in general and Universities, more specifically, are at the heart of economic reform throughout Asia Pacific. National Economic Strategy is underpinned by an urgent need for investment in Human Resources Development and, consequently, by substantial Educational Reform. In Thailand, the Reform is more like a Revolution and we all have our chance to play a role - Institutional Researchers in particular.

One of the real challenges is to avoid following in the footsteps of an outdated idea of university. For whilst more and more people, particular in Asia Pacific, are participating in higher education, more and more of them are pursuing the idea of a traditional academic degree. Vocational education has fallen out of favour and respect in many countries around Asia Pacific. No bigger mistake in educational reform can be made.

What the world in general, and Thailand in particular, needs more people who have blended the best of both vocational and academic study. Large-scale graduate unemployment and/or underemployment is a real threat in those countries that fail to put ‘the practical’ into courses along with ‘the theoretical’.

Swinburne values the pursuit of excellence through both the quest for knowledge and the ongoing development of practical skill. A Swinburne award is one that allows theory to arise from practice. One that builds a broad and solid foundation for lifelong learning and unlimited career potential.

Swinburne was founded just after the turn of the twentieth century, as a small technical college for young men and soon after young ladies. George Swinburne was a great man with considerable foresight and vision. Nevertheless, not even he could have foreseen that at the turn of the twenty-first century Swinburne would be know be know as an Australian institution in Australia, a Thai institution in Thailand, a Malaysian institution in Malaysia and an international university in all three.

Swinburne Global represents a new genre of university and heralds a ‘new learning’ paradigm in higher education. Naturally, like all good learners, Swinburne is learning by doing!

ประมวลภาพภารกิจผู้บริหาร

เปิดงานนิทรรศการเทคโนโลยีแฟร์ 2002 - นายสุธรรม แสงประทุม รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย เป็นประธานเปิดงานนิทรรศการตัวอย่างผลงาน และงานวิจัยที่จะจัดแสดงในงานเทคโนโลยีแฟร์ 2002 ซึ่งจะจัดขึ้นระหว่างวันที่ 26 มกราคม- 2 กุมภาพันธ์ 2545 ณ อาคารสำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี เมื่อเร็ว ๆ นี้

นายสุธรรม แสงประทุม รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย เป็นประธานในพิธีเปิดงานบัณฑิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์พบผู้ประกอบการ ครั้งที่ 11 โดยมี ศ.ธีระ สูตะบุตร อธิการบดีให้การต้อนรับ โดยผู้ประกอบการภาคเอกชนให้ความสนใจเข้าร่วมงานเป็นจำนวนมาก ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน กรุงเทพฯ

นายสุธรรม แสงประทุม รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย ประกาศนโยบายเรื่อง “การรณรงค์ให้สถาบันการศึกษาเป็นเขตปลอดบุหรี่ เพื่อถวายเป็นพระราชกุศล” และร่วมกับนักศึกษาเดินเทิดพระเกียรติ ในโครงการ “นิสิตนักศึกษาเข้าร่วมใจถวายในหลวง : กีฬาด้านยาเสพติด” ณ สนามกีฬาหลัก มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต

ลงนามร่วมมือสนับสนุนนักวิจัยรุ่นใหม่

ศาสตราจารย์ ร.ต.อ. วรเดช จันทรศร ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย ลงนามในบันทึกความร่วมมือกับศาสตราจารย์ ปิยะวัตินุญ-หลง ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ในโครงการการทุนพัฒนาศักยภาพในการวิจัยการทำงานการวิจัยของอาจารย์รุ่นใหม่ ประจำปีงบประมาณ 2545 โดยเป็นการส่งเสริมสนับสนุนอาจารย์รุ่นใหม่ได้ร่วมทำงานกับนักอาวุโส

ทบวงมหาวิทยาลัยและ สกว. ได้ร่วมทุนในครั้งนี้ ประมาณ 20 ล้านบาท เพื่อจัดสรรเป็นทุนวิจัยให้กับอาจารย์รุ่นใหม่ที่มีความพร้อมและความสนใจทำงานวิจัยจำนวนประมาณ 40 ทุน ทุนละไม่เกิน 480,000 บาท มีระยะเวลาทำงานวิจัยไม่เกิน 2 ปี โดยสามารถสมัครขอรับทุนได้ที่สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ตั้งแต่บัดนี้จนถึงวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2545 ผู้สนใจสามารถดูรายละเอียดได้ที่ทบวงมหาวิทยาลัย (โทรศัพท์ 0-22460025 ต่อ 502, 504) และ สกว. (โทรศัพท์ 0-22980455-75 ต่อ 120, 129, 149) หรือ <http://www.mua.go.th/profclub> และ <http://www.trf.or.th>

มนตรีเพื่อสันติภาพโลก - พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ รองนายกรัฐมนตรี พร้อมด้วย นายสุธรรม แสงประทุม รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยร่วมแถลงข่าวการจัดมทกรรมมนตรีเพื่อสันติภาพแห่งโลกในประเทศไทย ซึ่งจะมีขึ้นในวันที่ 11 ธันวาคม 2544 ณ หอประชุมใหญ่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และวันที่ 11 มกราคม 2545 ณ หอประชุมใหม่ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย โดยภายในงานจะมีการขับร้องประสานเสียง ดนตรี อ่านบทกวี วงดุริยางค์ ระดับชาติ และการแสดงคอนเสิร์ตเพื่อสันติภาพระดับโลกด้วย

....ติดตามข่าวสารด้านการอุดมศึกษาได้จาก....

อนุสารอุดมศึกษา

เอกสารเผยแพร่รายเดือน นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการอุดมศึกษาไทย

จดหมายข่าวรายสัปดาห์

เสนอข่าวสารและความเคลื่อนไหวในแวดวงอุดมศึกษา ข่าวสารเกี่ยวกับภารกิจของทบวงมหาวิทยาลัย และสถาบันอุดมศึกษาในสังกัด

ดำเนินงานโดย ฝ่ายประชาสัมพันธ์ สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย

E-mail : intcoop@mua.go.th

URL : www.mua.go.th

ชำระค่าฝากส่งเป็นรายเดือน
ใบอนุญาตที่ 2/2529
ไปรษณีย์หลานหลวง

ชื่อ.....

ที่อยู่.....

ทบวงมหาวิทยาลัย 328 ถนนศรีอยุธยา พญาไทย กรุงเทพฯ 10400